

Günahlarınızı yakmaya hazır mısınız?

Bu gün 29 Şaban 1435. Ve yarın 1 Ramazan. Yani, yarın “âhîret ticareti için gayet kârlı bir meşher, bir pazar”¹ açılıyor!

Yani günahları yakan ve yerine sevapları ikame eden ay geliyor!

GÜNAHLARINIZI YAKMAYA HAZIR MISINIZ?

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Kim Ramazan ayının orucunu inanarak, Allah’tan sevap umarak ve bağışlanma dileyerek tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır.”²

Bu umumî bir af kânunudur. Kim bağışlanmak isterse, kim günahlarını yakmak isterse, kim mahşer günü mahcubiyetinden kurtulmak isterse, kim sırat köprüsü sıkıntısından kurtulmak isterse, kim Cehennem ateşinden âzâd olmak isterse, kim Resûlullah’ın (asm) şefaatine ermek isterse, kim Allah’ın rızasına nail olmak isterse, kim Cennete Reyyân kapısından girmek isterse Ramazan ayı orucunu tutmalıdır.

Haber ve müjde böyle.

Bu haberi bütün güvenilir hadis kitaplarında bulmak mümkündür. Yani haberin doğruluğunda şüphemiz yoktur. Yeter ki, bizim bağışlanma isteğimizden ve Allah’ın rızasını kazanma samimiyetimizden şüphemiz olmasın!

MÜJDELERDEN BİR DEMET

Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdular ki:

“Beş vakit namaz kendi arasında, Cuma namazı diğer Cuma namazına kadar, Ramazan ayı diğer Ramazan ayına kadar hep kefarettirler. Büyük günah işlenmedikçe aralarındaki günahları affettirirler.”³

Muaz İbnu Cebel (ra) anlatıyor: “Bir seferde Resûlullah’la (asm) beraberdik. Bir gün yakınına tesadüf ettim ve beraber yürüdük.

“Ey Allah’ın Resülü” dedim. “Beni Cehennemden uzaklaştırıp Cennete sokacak bir amel söyler misin?”

“Mühim bir şey sordun. Bu, Allah’ın kolaylık nasip ettiği kimseye kolaydır; Allah’a

ibadet eder, O'na hiçbir şeyi ortak koşmazsın, namaz kılarırsın, zekât verirsin, Ramazan orucunu tutarsın, Beytullah'a hac yaparsın!" buyurdular ve devamla: "Sana hayır kapılarını göstereyim mi?" buyurdular.

"Evet, ey Allah'ın Resulü" dedim.

"Oruç günahlara ve Cehenneme perdedir. Sadaka hataları yok eder, tıpkı suyun ateşi yok ettiği gibi. Kişinin geceleyin kıldığı namaz salihlerin şiarıdır" buyurdular.4

Hz. Cabir (ra) anlatıyor: "Nu'man İbnu Nevfel bir gün dedi ki: "Ey Allah'ın Resulü! Farz namazlarımı kılsam, Ramazan orucumu tutsam, helâli helâl bilip haramı haram tanısam ve bunlara hiçbir ilâvede bulunmasam Cennete girer miyim?" Resûlullah (asm):

"Evet!" buyurdular.5

ŞEHADET MAKAMININ ÜZERİNE ÇIKARAN İBADET: ORUÇ

Talha İbnu Ubeydillah (ra) anlatıyor: "Beli kabilesinden iki kişi Peygamber Efendimiz'in (asm) yanına geldiler. İkisi beraber Müslüman olmuştu. Biri diğerinden gayretliydi. Bu adam, bir gazveye iştirak etti ve şehit oldu. Öbürü, ondan sonra bir yıl daha yaşadı. Sonra o da öldü.

Talha (devamla) der ki: "Ben rüyamda gördüm ki: "Ben Cennetin kapısının yanındayım. Bir de baktım ki yanımda o iki zat var. Cennetten biri çıktı ve o iki kişiden sonradan ölene, Cennete girmesi için izin verdi. Aynı vazifeli zat, bir müddet sonra yine çıktı, şehit olana da Cennete girme izni verdi.

Sonra, adam benim için geri geldi ve: "Sen dön, senin Cennete girme vaktin henüz gelmedi!" dedi.

Sabah olunca Talha bu rüyayı halka anlattı. Herkes bu rüyada şehid olan zatın Cennete öbüründen daha sonra girmesine şaşırılmıştı. Bu, Resûlullah'a (asm) kadar ulaştı. Peygamber Efendimiz (asm):

"Bunda şaşacak ne var?" buyurdular. Halk:

"Ey Allah'ın Resulü! Bu zat din için çalışmada öbüründen daha gayretli idi ve şehit oldu. Ama öbürü Cennete bundan evvel girdi" dediler. Bunun üzerine Resûlullah (asm):

"Berikisi ondan sonra bir yıl hayatta kalmadı mı?" buyurdu.

“Evet!” dediler. Peygamber Efendimiz (asm):

“Ve o Ramazana ulaşıp oruç tutmadı mı, bir yıl boyu şu kadar namaz kılmadı mı?” buyurdu. Halk yine:

“Evet!” deyince, Resûlullah (asm):

“Şu halde ikisinin arasında bulunan mesafe gök ile yer arasındaki mesafeden fazladır!” buyurdular.”⁶

Müjdeler olsun! Günahları yakan ve dereceleri yükselten ay geliyor. Rahmet ayı geliyor.

Bütün âleme müjdeler olsun! Âlem-i İslâm’a mübarek olsun!

Dipnotlar:

- 1- Mektubat, s. 391.
- 2- Tirmizî, Oruç, 1/678; Riyâzu’s-Sâlihîn, 1216.
- 3- Müslim, Taharet 14, (223); Tirmizî, Salat 160, (214).
- 4- Tirmizi, İman, 8.
- 5- Müslim, İman 16, (15).
- 6- Kütüb-ü Sitte, 1186. (3925) (7173).